

Het Zondagochtend Concert

15 februari 2026 - Grote Zaal - 11.00 uur

Radio Filharmonisch Orkest
Markus Stenz, dirigent
Maria Warenberg, mezzosopraan

Gustav Mahler
1860-1911

uit 'Des Knaben Wunderhorn' (1892-1901)
Rheinlegendchen
Verlor'ne Müh
Das irdische Leben
Wo die schönen Trompeten blasen
Trost im Unglück
Wer hat dies Liedlein erdacht

Sergej Prokofjev
1891-1953

uit 'Suites nr. 1, 2 en 3 Romeo en Julia',
op. 64bis, 64ter en 101 (1936/46)
De jonge Julia
Ochtenddans
Montagues en Capulets
Romeo en Julia voor het afscheid
Romeo bij Julia's graf
Aubade
De dood van Tybalt

Steun ons

Draag bij aan de toekomst van Het Concertgebouw, nu of later.
concertgebouw.nl/steun-ons

ONTDEK MEER

Op concertgebouw.nl/ontdek gaat een wereld voor u open.
U vindt er video's, interviews, verhalen, podcasts, concert-registraties en nog veel meer.

Verwacht in Het Zondagochtend Concert

5 apr - Grote Zaal

Haydns *Celloconcert in C* en Brahms' *Haydn-varianties*

12 apr - Grote Zaal

30 jaar Storioni Trio: Beethovens *Tripelconcert*

19 apr - Grote Zaal

Brahms' *Dubbelconcert* door Liza Ferschtman en Ivan Karizna

26 apr - Grote Zaal

Elgars *Enigma-varianties* en Maria Milstein speelt *West Side Story*

3 mei - Kleine Zaal

Trio Milstein/Tavenier/Viersen speelt Schubert en Mozart

Zien we u binnenkort weer terug op zondagochtend?

De volledige concertagenda vindt u op concertgebouw.nl/zondag.

Deel uw concertbeleving op social media! [#concertgebouw](https://twitter.com/concertgebouw)

Het Zondagochtend Concert wordt
elke week door AVROTROS rechtstreeks
uitgezonden op NPO Klassiek.



De ochtend na Valentijnsdag is het tijd voor de liefde. Maar die liefde loopt deze ochtend zelden goed af... Het lot van Romeo en Julia is bekend. En mezzosopraan Maria Warenberg, die in 2023 als eerste Nederlander sinds jaren een finaleplaats bereikte op de Koningin Elisabethwedstrijd, zingt weliswaar over de liefde in Mahlers beroemde orkestliederen, maar ook daar neemt de liefde geen gelukkige wending. In het voorlaatste lied (*Trost im Unglück*) gaan twee voormalige geliefden bitter uit elkaar met de woorden: 'Ich muß mich deiner schämen, wenn ich in Gesellschaft bin' (Ik schaam me voor je in gezelschap).

Volksliedjes

Terwijl de gebroeders Grimm hun beroemde sprookjes verzamelden, bundelden de romantische dichters Achim von Arnim en Clemens Brentano aan het begin van de negentiende eeuw honderden oude Duitse volksliedteksten. Onder de titel *Des Knaben Wunderhorn*. *Alte deutsche Lieder* werden die tussen 1805 en 1808 in drie delen gepubliceerd. Sommige van de teksten stammen uit de middeleeuwen, andere zijn zeventiende-eeuws. Vele zijn door Von Arnim en Brentano naar hun smaak aangepast. De drie bundels waren onmiddellijk populair; hun invloed op de negentiende-

eeuwse Duitse poëzie was enorm. Volgens Goethe moest 'dit boekje (...) te vinden zijn in elk huis waar frisse mensen wonen, aan het venster, onder de spiegel of waar zang- en kookboeken ook plegen te liggen'. En inderdaad: het gewone volk omarmde *Des Knaben Wunderhorn*. Ook Gustav Mahler was fan. Al tussen 1883 en 1885, jaren voordat hij aan de *Eerste symfonie* begon, schreef hij zijn eerste lied gebaseerd op een tekst uit *Des Knaben Wunderhorn*. Dit lied, *Wenn mein Schatz Hochzeit macht*, werd het eerste van zijn liedcyclus *Lieder eines fahrenden Gesellen*. In 1892 publiceerde hij negen liederen voor zangstem en piano op teksten uit *Des Knaben Wunderhorn*, onder de titel *Lieder und Gesänge*. En in 1899 publiceerde hij *Humoresken*, een verzameling van twaalf *Wunderhorn*-liederen voor zangstem en orkest. Deze bundel is bekend geworden als *Lieder aus Des Knaben Wunderhorn*. Een aantal van zijn *Wunderhorn*-liederen kwam in zijn symfonieën terecht. Mahler incorporeerde *Urlicht* en *Des Antonius von Padua Fischpredigt* in de *Tweede symfonie*. *Es sungen drei Engel* kwam in de *Derde symfonie* terecht. Zo zijn Mahlers *Lieder aus Des Knaben Wunderhorn* het resultaat van twee decennia liefde voor het volkslied.

Onmogelijke liefde

Shakespeares liefdesdrama inspireerde schrijvers, kunstenaars en componisten, onder wie Sergej Prokofjev, die er beroemde balletmuziek bij maakte. Door allerlei gekonkel werd de première, die gepland stond in 1935 in Sint-Petersburg, verplaatst naar december 1938, en wel in Brno. Tussen het componeren en de première bleef de muziek Prokofjev bezighouden. In 1936 destilleerde hij twee symfonische suites en een pianotranscriptie. Na de uiteindelijke première begon het ballet aan een zegetocht. In 1946 vulde Prokofjev de twee suites aan met een derde. In deze selectie uit die suites maken we eerst kennis met Julia. De jonge Julia begint spits, sprankelend en razendsnel. Het zou zo een scène kunnen zijn uit Prokofjevs *Peter en de Wolf*. Het middenstuk is lieflijk, lyrisch en elegant. De 'Ochtenddans' is opgewekt en er klinkt opgewonden anticipatie. De melodieën zijn optimistisch en vol grandeur. 'Montagues en Capulets' is als *Dans van de Ridders* zó bekend geworden dat het voor velen een 'o ja'-moment zal zijn. Het werd gebruikt in films als *Caligula* en in reclames. Donker, krachtig en imponerend verbeelden zware akkoorden en een meedogenloos ritme

de vijandschap tussen de twee families. Het bitterzoete 'Romeo en Julia voor het afscheid' begint met een prachtige, hoopvolle fluitsolo. Die hoop krijgt verderop donkerder kleuren, en al snel wordt duidelijk dat de toekomst voor de twee niet lang en gelukkig zal zijn. 'Romeo bij Julia's graf' is intens smachtend, één en al gebalde pijn, in het midden heel even onderbroken door de gedachte aan de levende Julia. Die brengt wat schoonheid en liefde. Het deel eindigt donker en eenzaam. 'Aubade' zorgt voor de nodige verlichting in al deze dramatiek. Het is muziek voor een nieuwe dag. Een dag van hoop? Dat Romeo en Julia ook anderen meesleurden in hun gedoemde liefdesverhaal, wordt duidelijk in 'De dood van Tybalt'. Dat begint als een energiek perpetuum mobile, maar halverwege slaat de sfeer om: Tybalt, vertrouweling van Julia, wordt door Romeo gedood als vergelding voor de dood van zijn vriend Mercutio. En zo wordt maar weer duidelijk: dit romantische liefdesverhaal kent alleen maar verliezers.

Alexander Klapwijk